

روانپزشکان، آموزش خاصی را برای بچه‌های خردسال توصیه نمی‌کنند و می‌گویند آموزش آنها باید فقط در قالب بازی باشد.

دکتر شوشتری هم توصیه می‌کند: وقتی کودک شما نقاشی می‌کشد به او بگویید: #171;چه ابر قشنگ آبی‌ای کشیدی! حالا نگاه کن تو اتاق چی آبیبه؟' این روش بهتر از این است که بخواهیم رنگ‌ها را جلوی کودک بگذاریم و تک‌تک به او یاد بدهیم. در حقیقت در این روش شما هنگامی به کودک آموزش داده‌اید که آمادگی دارد؛ بنابراین بیشتر تاثیر دارد و بهتر یاد می‌گیرد.

این استاد دانشگاه می‌افزاید: نباید کودک را وادار کنیم طبق خواسته ما به آموزشی تن دهد که خود به آن علاقه‌مند نیست. کار کودک بازی است و ابزار آموزش کودک در سنین پایین نیز بازی است، مثلا در بازی‌های کلامی می‌توان گنجینه لغات کودک را افزایش داد. مثلا برخی بچه‌ها که از سنین پایین آموزش زبان، برخلاف میل آنها برایشان شروع می‌شود، گاهی از آموزش دلزده می‌شوند.

هوش را با حافظه اشتباه نگیرید

دکتر شوشتری به نکته بسیار مهمی اشاره می‌کند: گاهی هوش با حافظه اشتباه گرفته می‌شود و والدین فکر می‌کنند، چون فرزندشان خیلی چیزها را خوب حفظ می‌کند و به خاطر می‌سپارد، هوش بالایی دارد در صورتی که ممکن است فقط حافظه خوبی داشته باشد و هوش او معمولی باشد. منحنی هوش به شکل زنگوله است و بیشتر افراد در حد وسط آن قرار می‌گیرند و سطح هوش افراد کمی بالاتر از حد معمول است که جزء نخبگان یا نوابغ هستند.

مدرسه تیزهوشان خوب است؟

آموزش‌های مدرسه، دانسته‌های کودک را افزایش می‌دهد؛ ولی نقش چندانی در پرورش نبوغ و خلاقیت آنها ندارد. مدارس که به کودکان فرصت حل مساله از راه‌های جدید می‌دهند، در پرورش قوای فکری آنها سهیم هستند. این استاد دانشگاه می‌گوید: مثلا دادن فرصت دو هفته‌ای برای حل يك تمرین ریاضی و یافتن راه‌حل‌های جدید و متنوع برای آن، خیلی بهتر از آن است که مدام کلاس‌های فوق‌برنامه برگزار و از دانش‌آموزان خواسته شود تا با تمرین بیشتر، آنچه در کتاب است، حفظ کنند.

وی معتقد است: اگر قرار باشد آموزش‌های کلیشه‌ای و با استانداردی اجباری به بچه‌ها داده شود، حتی این مدارس هم نقشی در پرورش هوش آنها نخواهند داشت. این سیستم‌ها بچه‌ها را به جای خلاق کردن به این راه هدایت می‌کند که چه کنند تا نمره بالاتری بگیرند یا حتما در کنکور قبول شوند.

افراد باهوش خوشبخت‌ترند؟

همیشه داشتن هوش زیاد دلیل بر داشتن زندگی موفق و بهتر نیست، چون اگر عرصه برای پرورش این هوش مساعد نباشد و فرد با شرایط منطبق نشود، دچار مشکل خواهد شد.

دکتر حکیم‌شوشتری می‌گوید: اگر بچه شش ساله‌ای که دانسته‌ها و معلوماتش در حد دانش‌آموزان کلاس سوم، چهارمی است مجبور شود به کلاس اول برود، دلزده و از محیط خسته و کلافه می‌شود و شروع به بدرفتاری می‌کند. داشتن انتظار غیرواقع‌بینانه از کودک، آفت بزرگی است. نتیجه این انتظارات چیزهای جز خستگی و عذاب کودک و ناکامی والدین نیست. خوب است فرزندمان را همان‌گونه که هست بپذیریم و به یاد داشته باشیم که #171;کودکان ما آنچه که می‌خواهیم نمی‌شوند، آنچه که ما هستیم می‌شوند.'

زهرا السادات صفوی‌سهی - جام‌جم